

Višemedijske usluge

Upute za izvođenje 2. laboratorijske vježbe

World Wide Web

Ak. god. 2007./2008.

Sadržaj

1	Uvo	d	2
		ove kodiranja HTML dokumenata	
	2.1	Primjeri i zadaci	5
3	Osno	ove kodiranja HTML obrazaca	5
	3.1	Primjeri i zadaci	7
4	Osno	ove skripti na poslužitelju	7
	4.1	Primjeri i zadaci	9
5	Osno	ove skripti na klijentu	9
6	Zad	aci	10
	6.1	Pokretanje mrežne okoline	11
	6.2	Kreiranje statičkog HTML dokumenta	14
	6.3	Kreiranje HTML obrasca	18
7	Preb	pacivanje rješenja na Moodle	19
8		sni izvori	

Uvod 1

Cilj ove vježbe je upoznavanje s odabranim tehnologijama World Wide Weba, kroz primjere i samostalan rad.

Za ovu vježbu koristit će se nekoliko alata:

- VMware Player, virtualizacijska okolina;
- IMUNES, mrežni simulator/emulator;
- Wireshark (prije ethereal), softverski protokolni analizator;
- NEdit, program za uređivanje teksta;
- lighttpd, web poslužitelj; i
- Opera, web preglednik.

Osnove kodiranja HTML dokumenata

Hypertext Markup Language (HTML) je osnovni format zapisa na webu. Svojstvo HTML-a kao jezika za označavanje (engl. markup) očituje se umetanjem oznaka (engl. taq) u običan tekst, pri čemu oznake utječu na predočavanje teksta i služe za uvođenje hiperveza. Slika 1 na primjeru pokazuje ustroj HTML i izgled tog dokumenta u pregledniku.

Slika 1. Ustroj HTML dokumenta (primjer s predavanja)

Početak i kraj HTML dokumenta označeni su otvorenom (<html>) i zatvorenom (</html>) oznakom. Dokument sastoji se od tijela i zaglavlja. Unutar zaglavlja (<head>) dokumenta definiraju se:

- naslov (<title>), koji se obično vidi u statusnoj traci preglednika, i
- drugi metapodaci ("podaci o podacima") koji se ne vide u pregledniku, ali mogu poslužiti za kontrolu prikaza, indeksiranje i pretraživanje i slično.

Jedan od važnih metapodataka je način kodiranja stranice. Na primjer, u stranicama na hrvatskom jeziku za ispravan prikaz slova č, ć, đ, š i ž treba ispravno postaviti način kodiranja:

```
<meta http-equiv="Content-Type" content="text/html; charset=utf-8" />
```

ili ovako:

```
<meta http-equiv="Content-Type" content="text/html; charset=iso-8859-2" />
```

Oznaka *charset* odnosi se na skup znakova (engl. *character set*) u dokumentu. u prvom primjeru koristi se skup znakova *utf-8*. Oznaka UTF-8 odnosi se na 8-bitni *UCS/Unicode Transformation Format*. Tim načinom može se kodirati bilo koji znak u Unicode standardu, uz zadržanu kompatibilnost sa skupom znakova ASCII. Zato se UTF-8 sve češće koristi i za druge internetske aplikacije (npr., e-mail) i zapis tekstualnih dokumenata. Drugi primjer (*iso-8859-2*) pokazuje kodiranje teksta prema standardu ISO/IEC 8859-2, poznat i kao *Latin-2* (latinična abeceda za primjenu u nekim srednjeeuropskim jezicima, uključujući hrvatski). Postoje i drugi načini (npr. stari windows-1250), ali kao moderni način kodiranja preporučuje se **utf-8**.

Unutar tijela dokumenta unosi se sadržaj, tj. tekst, hiperveze, slike i drugi statični i dinamički sadržaji. Neke osnovne HTML-oznake za oblikovanje teksta prikazane su u tablici (Tablica 1).

Tablica 1. HTML, osnov	ne oznake za obliko	vanje teksta i primjeri
------------------------	---------------------	-------------------------

HTML kod, primjer	Izgled u pregledniku	
<h1>Naslov (prva razina)</h1>	Naslov (prva razina)	
<h2>Podnaslov (druga razina) </h2>	Podnaslov (druga razina)	
Ovo je odlomak ili paragraf. Prijelom teksta je automatski, a redak se može po potrebi prelomiti bilo gdje, kao na primjer baš br> tu.	Ovo je odlomak ili paragraf. Prijelom teksta je automatski, a redak se može po potrebi prelomiti bilo gdje, kao na primjer baš tu. (*)	
Tekst je ovako masno otisnut .	Tekst je ovako masno otisnut .	
Tekst je ovako <i>otisnut kurzivom</i> .	Tekst je ovako otisnut kurzivom.	
<pre></pre>	prva natuknicadruga natuknica	
<pre> >prva natuknica druga natuknica </pre>	 prva natuknica druga natuknica 	

^{*} U HTML-u se tolerira se i korištenje oznake bez zatvaranja s .

Najvažnije kontrolne oznake su one kojima se postavljaju hiperveze. Sintaksa hiperveze uvijek koristi URI (URL) za "adresiranje" informacijskog resursa, i neki tekst ili sliku kao vidljivu naznaku hiperveze. Tekst je često vizualno naglašen podcrtavanjem ili bojom, dok slika obično nedvosmisleno upućuje na sadržaj (na primjer, oznaka na karti, reklama, i slično). Osnovna sintaksa hiperveze je:

hiperveza

pri čemu je uri najčešće apsolutni URI na drugi resurs ili relativni URI u odnosu na trenutni

dokument. Primjeri HTML-oznaka za uvođenje hiperveza prikazani su u tablici (Tablica 2).

Tablica 2. HTML, osnovne oznake za unošenje hiperveza i drugih objekata

HTML kod, primjer	Izgled u pregledniku	
Hiperveza: Pogledajte na stranicama FER-a, >ovdje .	Pogledajte na stranicama FER-a, <u>ovdje</u> . (apsolutni URL)	
Ovaj link vodi na sljedecu stranicu dalje .	Ovaj link vodi na sljedecu stranicu dalje. (relativni URL)	
	Oznaka imena dolazi na "odredište" skoka preko hiperveze.	
Povratak na vrh stranice .	Povratak na <u>vrh stranice</u> . (imenovani URL)	

U dokument se mogu uvoditi i tablice, slike i razni grafički elementi, video, zvuk i drugo (na primjer, Java applet za prikaz SMIL prezentacije). Tablica 3 prikazuje HTML oznake za uvođenje tablica i slika.

Tablica 3. HTML, osnovne oznake za uvođenje slika i tablica i primjeri

	Izgled u pregledniku	
Slika ():		
<pre></pre>		
ili - još bolje - s alternativnim tekstom za ne-tekstualne preglednike, kao i posebne preglednike za slabovidne i slijepe osobe:	FER	
<pre></pre>	[FER logo]	
<pre>Tablica:</pre>	Prvo zaglavlje Drugo zaglavlje redak 1, stupac 1 redak 1, stupac 2 redak 2, stupac 1 redak 2, stupac 2	

Većina HTML oznaka može imati i atribute. Primjeri atributa su boja pozadine, boja teksta, veličina i oblik slova, poravnanje teksta, širina i visina slike, format tablice, i slično.

Na primjer, za tekst kojem bismo htjeli definirati oblik, boju i veličinu, trebali bismo uvesti stil:

```
style="font-family:times;
                               font-size:120%;
                                                 color:green">Ovaj
                                                                    odlomak
teksta obojan je zeleno. Ovaj odlomak teksta obojan je zeleno.
```

.. i tako za svaki dio teksta, i u svakoj stranici gdje se želi slijediti isti izgled. Očito je da je ovo vrlo nepraktično, osobito ako se koristi samo "čisti HTML".

Kako bi se sadržaj odvojio od formatiranja te radi jednostavnosti primjene i rukovanja izgledom stranice i atributima, u modernom dizajnu weba primjenjuje se tehnologija Cascading Style Sheets (CSS). Glavna prednost CSS-a je da dizajneru omogućuje definiranje stilova koji se mogu uniformno primijeniti na cijeli niz stranica koje čine web-sjedište.

Trend razdvajanja sadržaja i formata nastavlja se primjenom jezika eXtensible Markup Language (XML) za kodiranje "najnovije generacije" HTML-a – XHTML-a.

2.1 Primjeri i zadaci

Primjeri i zadaci postavljeni su u vršni direktorij dokumenata web poslužitelja u emuliranoj okolini (v. poglavlje 6.1, Pokretanje mrežne okoline). Ako nije drugačije navedeno, svi direktoriji spomenuti u ovim uputama nalaze se unutar tog direktorija.

Izvorni kod iz primjera na slici 1 i primjeri koji ilustriraju primjenu osnovnih HTML oznaka nalaze se u sljedećim direktorijima:

- primjer-html, HTML dokument i primjeri HTML koda
- primjer-css, primjeri HTML koda, s korištenjem CSS-a

Proučite primjere. U zadacima koji slijede tražit će se da samostalno kreirate HTML dokument iz zadanog teksta.

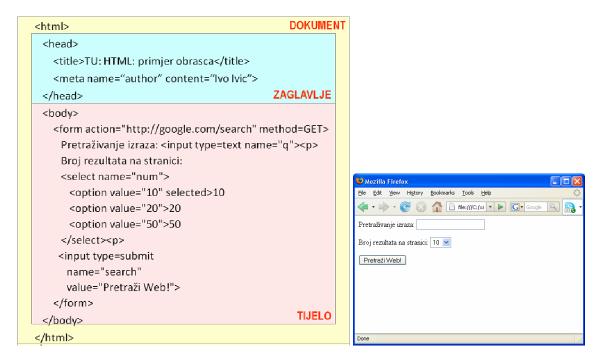
Osnove kodiranja HTML obrazaca

Obrasci su posebni HTML dokumenti, kojima je moguće prikupiti unos raznih podataka od korisnika. Obrazac se nalazi u tijelu dokumenta i može sadržavati razne elemente za unos, kao što su tekstualno polje, padajući izbornik, isključivi izbor (engl. radio buttons), višestruki izbor (engl. checkbox), skriveni unos i unos lozinke. Osnovna sintaksa obrasca je:

```
<form >
  <input>
  <input>
</form>
```

pri čemu form označava početak i kraj obrasca, a polje input služi za korisnikov unos. Oznaka form ima atribute action i method kojima se zadaju URI resursa i HTTP metoda pristupa.

Slika 2 pokazuje primjer dokumenta koji sadrži obrazac (primjer je s predavanja), odnosno izvorni HTML kod datoteke i izgled u pregledniku.

Slika 2. Primjer HTML obrasca

Slika 3 detaljnije ilustrira dijelove obrasca u primjeru. Obrazac omogućuje korisniku unos izraza za pretraživanje, broj rezultata na stranici i slanje podataka resursu definiranom URIjem http://google.com/search. Resurs u pitanju je očito tražilica Google. Stoga će ovaj primjer raditi samo ako klijent ima pristup Internetu, odnosno, ako može pristupiti tom resursu (što nije slučaj ako se radi isključivo u emuliranoj okolini!).

Kad korisnik klikne na gumb "Pretraži Web!", sadržaj obrasca šalje se resursu definiranom u polju action, metodom zadanom pod method (ovdje, GET). Ovaj obrazac ima tri polja za unos: tekstualno polje za zadavanje izraza za pretraživanje, padajući izbornik sa zadanim brojem rezultata te gumb za slanje podataka.

```
<form action="http://google.com/search" method=GET>
 Pretražívanje izraza: <input type=text name="q">
 Broj rezultata na stranici:
 <select name="num">
  <option value="10" selected>10
  <option value="20">20
  <option value="50">50
 </select>
 <input type=submit
  name="search"
  value="Pretraži Web!">
</form>
```

Slika 3. HTML oznake u obrascu

Tablica 4 ilustrira još neke vrste unosa koje se koriste u obrascima.

Tablica 4. Primjeri polja za korisnikov unos

HTML kod, primjer	Izgled u pregledniku
<form> Ime i prezime: <input name="ime" type="text"/> </form>	Tekstualno polje: Ime i prezime:
<form> <input name="spol" type="radio" value="male"/> Muski <input name="spol" type="radio" value="female"/> Zenski </form>	Isključivi izbor: Muski Zenski
<pre><form> Imam automobil:</form></pre>	Višestruki izbor: Imam automobil: Imam bicikl:

Smisao obrazaca je da se na temelju unešenih podataka na poslužitelju može izvesti neka radnja. Logika pojedinih akcija ovisit će o primjeni. Na temelju analize zahtjeva, dizajner web sjedišta mora osmisliti i programski izvesti logiku aplikacije. Analiza uključuje cijeli ciklus: koje podatke prikupiti, što s njima napraviti, kako pokazati rezultat korisniku. Primjer skripte na strani poslužitelja bit će pokazan u sljedećem poglavlju.

3.1 Primjeri i zadaci

Primjer obrasca i elementi obrasca iz ovog poglavlja nalaze se u direktoriju *primjer-obrazac* unutar vršnog direktorija web poslužitelja u emuliranoj okolini (v. poglavlje 6.1, Pokretanje mrežne okoline). Proučite primjere. U zadacima koji slijede tražit će se da samostalno napravite HTML obrazac za unaprijed zadanu skriptu na strani poslužitelja.

4 Osnove skripti na poslužitelju

Skripte na poslužitelju moćan su alat za izradu aplikacija weba. Postoje razne poslužiteljske tehnologije, na primjer Common Gateway Interface (CGI), Java servleti, JavaServer Pages (JSP), Microsoftova tehnologija Active Server Pages (ASP), Perl, PHP i drugi. U praksi su posebno korisne *troslojne aplikacije*, koje osim web poslužitelja i logike aplikacije uključuju i bazu podataka. Kombinacijom tih triju komponenata mogu se izvesti vrlo složene aplikacije. S

obzirom da se skripte izvode na poslužitelju, neophodna je izuzetna pažnja o dizajnu skripti i utjecaju na sigurnost sustava te stalna briga o sigurnosnim mehanizmima, od mrežnih (firewall, aplikacijski gateway) do zakrpa na web poslužitelju (povrh svih uobičajenih mehanizama).

U sljedećih nekoliko primjera koristit ćemo gotove skripte. U emuliranoj okolini ove skripte smještene su u direktoriju *primjer-cgi* u vršnom direktoriju web poslužitelja.

Prvi primjer pokazuje skriptu u jeziku Perl koja ispisuje poruku "Hello world!". Izvorni kod, s manjim modifikacijama, nalazi se u direktoriju primjer-cgi, u datoteci helloworld.pl.

```
#!/usr/bin/perl
print "Content-type: text/html\r\n\r\n";
print "<html>\n";
print "<head><title>Hello World!</title></head>\n";
print "<body>\n";
print "<h2>Hello World!</h2>\n";
print "</body>\n";
print "</html>\n";
exit (0);
```

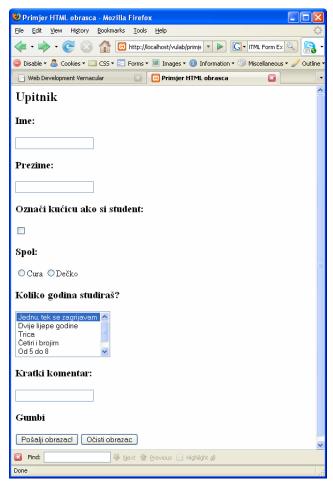
Možemo uočiti tri ključne komponente CGI programa: 1) oznaku vrste sadržaja (MIME type) – ovdje, text/html, 2) HTML dokument, i 3) vrijednost koju program vraća (sukladno uobičajenim konvencijama, i ovdje nula obično znači ishod bez pogrešaka). U emuliranoj mrežnoj okolini, skriptu možete pokrenuti preko odgovarajućeg URI-ja. Rezultat izvođenja skripte je HTML datoteka (pogledati View/Source).

Drugi primjer je nešto složenija skripta koja obrađuje korisnikov unos i ispisuje vrijednosti.

Slika 4. Skripta *mojaperlskripta.pl*

```
#!/usr/bin/perl
use strict;
use CGI;
my $cgi = new CGI;
print
       $cgi->header() .
       $cgi->start_html( -title => 'Rezultati') .
       $cgi->h1('Rezultati') . "\n";
my @params = $cgi->param();
print '<TABLE border="1" cellspacing="0" cellpadding="5">' . "\n";
foreach my $parameter (@params) {
      print "$parameter" . $cgi->param($parameter)
"\n";
print "</TABLE>\n";
print $cgi->end_html . "\n";
exit (0);
```

Obrazac kojim se zadaju podaci je pokazan na slici (Slika 5):

Slika 5. Obrazac mojobrazac.html kojim se predaju podaci skripti mojaperskripta.pl

Treći primjer u direktoriju je skripta tutorial.pl, koja kreira obrazac i obrađuje korisnikov unos.

4.1 Primjeri i zadaci

Primjer obrasca i elementi obrasca iz ovog poglavlja nalaze se u direktoriju primjer-cqi unutar vršnog direktorija web poslužitelja u emuliranoj okolini (v. poglavlje 6.1, Pokretanje mrežne okoline). Proučite primjere.

Osnove skripti na klijentu 5

Skripte na klijentu obično se koriste za prikaz dinamičkih elemenata i interakciju s korisnikom. Skripte se mogu nalaziti i u zaglavlju i u tijelu HTML dokumenta. Razlika je u vremenu učitavanja: skripte u tijelu (<body>) dokumenta izvode se prilikom učitavanja stranice, dok se skripte u zaglavlju (<head>) izvode na poziv.

Nekoliko primjera česte primjene skripti su:

• dinamički promjenjivi elementi (npr., izbornici, reklame)

- provjera korisnikovog unosa (npr., je li korisnik unio sadržaj obaveznog polja),
- provjera unešenih podataka (npr., je li podatak odgovarajuće vrste numerički, slovčani, formatirani broj telefona, e-mail adresa, itd.),
- brisanje svih polja u obrascu (npr., za novi unos),
- potvrda unosa (npr., iskačući prozorčić za upozorenje (npr. "jeste li sigurni")).

Skripte u HTML definiraju se pomoći oznake <script>. Atribut type daje informaciju o skriptnom jeziku. Ova jednostavna skripta u Javascriptu ispisuje poruku "Hello world":

```
<html>
<head></head>
<body>
<script type="text/javascript">
document.write("Hello World!")
</script>
</body>
</html>
```

Za preglednike koji ne podržavaju skripte, korisno je ubaciti oznaku <noscript>, u koju se može upisatu poruka, na primjer:

```
<noscript>Your browser does not support JavaScript!</noscript>
```

Skripte se, kao i CSS, mogu nalaziti i odvojeno od dokumenta. Na primjer, ako bi se skripta iz primjer nalazila u datoteci hello.js, u HTML dokumentu u script oznaci stavila bi se samo referenca na skriptu u atribut src.

```
<script src="hello.js">
```

Primjer script elementa ugrađenog u HTML dokument se nalazi u direktoriju primjer-script, u datoteci helloworld.html.

Kad je riječ o skriptama, treba spomenuti da one - opravdano, ali samo donekle neizbježno imaju etiketu "sigurnosnih rupa", što zbog programerskih pogrešaka prilikom izvedbe skripte, što zbog skrivenih ranjivosti u preglednicima. Sudeći prema učestalosti izlaženja zakrpa za web preglednike, opasnost je stvarna. Sigurnosni model JavaScripta zasnovan je na Javi, tako da bi se skripte, teorijski, trebale izvoditi u ograničenom "pješčaniku" (engl. sandbox) izolirano od ostatka operacijskog sustava. Sigurnosne politike preglednika ograničavaju ili onemogućavaju akcije kao što su pristup lokalnom disku, memorijskim lokacijama drugih program ili operacijskog sustava. Na žalost, u praksi su (naravno) poznati primjeri i načini kako zlonamjerne skripte i/ili zlonamjerni korisnici mogu napraviti itekakvu štetu.

Zadaci

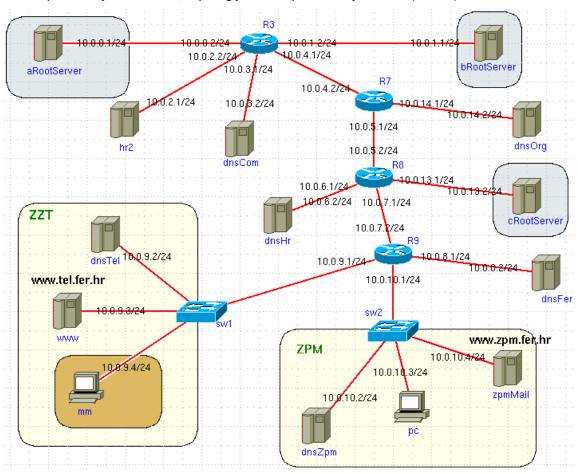
U zadacima koji slijede kreirat ćete više dokumenata, a rješenja ćete na kraju vježbe postaviti na Moodle.

Pokretanje mrežne okoline 6.1

Mrežnu okolinu zamijeniti će alat IMUNES. Pokrenite Vmware Player, učitajte virtualni stroj FreeBSD.vmx i nakon inicijalizacije sustava pokrenite shell, odn. xterm. Postavite radni direktorij na direktorij s primjerima i pokrenite IMUNES:

```
# cd /root/Examples/WEB
# imunes WEB.imn &
```

Nakon pokretanja IMUNES-a, topologija mreže pokazana je slikom (Slika 6).

Slika 6. Mrežna topologija u IMUNES-u

Pokrenite eksperiment (Experiment/Execute) i pričekajte da se eksperiment uspješno inicijalizira (pratite ispis u statusnoj traci u dnu IMUNES prozora).

Nakon toga, pokrenite DNS poslužitelje. Kako biste obrisali prethodnu konfiguraciju, unesite:

```
# rm /etc/namedb
# rm /etc.resolv.conf
```

DNS poslužitelji se pokreću pomoću shell skripte start dns (opet, pričekajte da se ovo uredno dovrši, što traje nekih desetak sekundi):

```
# ./start dns
```

Tablica 5 daje pregled domena u virtualnoj topologiji. Konfiguracija DNS poslužitelja nalazi se u direktorijima: aRootServer, bRootServer, cRootServer, dnsCom, dnsOrg, dnsHr, hr2, dnsFer, dnsTelidnsZpm.

Domena	Poslužitelj	Nazivi u domeni
•	aRootServer,	
	bRootServer i	
	cRootServer	
com.	dnsCom	
org.	dns0rg	
hr.	dnsHr	
fer.hr.	dnsFer	
tel.fer.hr.	dnsTel	WWW
		mm
zpm.fer.hr.	dnsZpm	zpmMail
		www = zpmMail
		рс

Tablica 5. Popis DNS domena, poslužitelja i naziva u domeni

U pripremljenoj konfiguraciji web poslužitelji pokreću se "automatski", tako da ih ne trebate posebno pokretati. (Konfiguracija se inače nalazi u "Custom startup config" opciji u konfiguraciji hostova www (www.tel.fer.hr) i zpmMail (www.zpm.fer.hr)). Programska podrška Web poslužitelja je lighttpd.

Konfiguracijske datoteke za lighttpd su:

- zzt.lighttpd.conf, za poslužitelj www.tel.fer.hr i
- zpm.lighttpd.conf, za poslužitelj www.zpm.fer.hr.

Vršni direktorij u kojem se nalaze dokumenti poslužitelja (server.document-root) se nalaze u poddirektorijima od /root/Examples/WEB/:

- www.zzt
- www.zpm

S obzirom da virtualizirana okolina koristi isti datotečni sustav, direktoriji oba poslužitelja će biti istovremeno vidljivi administratoru (root), tako da se datoteke mogu kreirati, kopirati, modificirati, premještati, itd. iz xterm konzole. U stvarnosti bi svaki administrator imao pristup samo onim datotekama koje se nalaze u datotečnom sustavu lokalnog poslužitelja. S "mrežne strane" se web poslužiteljima pristupa preko URI-ja koji vode svaki na svoju početnu datoteku index.html u pripadajućem vršnom direktoriju, dakle vrijedi:

- URI http://www.tel.fer.hr vodi na /root/Examples/WEB/www.zzt/index.html
- URI http://www.zpm.fer.hr vodi na /root/Examples/WEB/www.zpm/index.html

Provjera rada web poslužitelja može se obaviti grafičkim web-preglednikom Opera, ili pomoću tekstualnog preglednika elinks. Ako se koristi grafički web-preglednik Opera, treba odabrati «Right-click» izbornik na čvoru PC (ili nekom drugom), odabrati «Opera Browser» i,

nakon što se preglednik pokrene, upisati željeni URL, na primjer, http://www.tel.fer.hr/.

VAŽNO: U svakom trenutku može biti pokrenuta samo jedna instanca preglednika Opera.

Ako se koristi tekstualni web preglednik elinks, treba otvoriti izbornik (desni-klik mišem) na čvoru PC, odabrati Shell window/Bash i u prozoru terminala pozvati naredbu:

```
pc# elinks www.tel.fer.hr
```

Na poslužitelju www.tel.fer.hr postavljena je početna stranica (uobičajeno nazvana index.html). Na toj stranici nalaze se definiran je link na «formular», tj. primjer za CGI skriptu, te link na stranicu drugog poslužitelja, www.zpm.fer.hr.

Prije nastavka rada, provjerite da je inicijalizacija sustava uspješno provedena. Na računalu pc.zpm.fer.hr pokrenite preglednik Opera. Trebali biste dobiti početnu stranicu (Slika 7).

Slika 7. Web preglednik Opera a) početna stranica i b) naslovnica www.tel.fer.hr

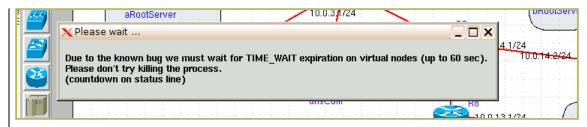
U adresno polje upišite URL http://www.tel.fer.hr. Kad se učita početna stranica, kliknite na link Link na ZPM. Ako se i ta stranica dobro učita, to znači da ste uspješno uspostavili mrežno okruženje.

Sada slijede zadaci.

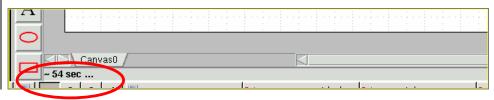
VAŽNA NAPOMENA:

IMUNES se ne može uredno zatvoriti za vrijeme izvođenja eksperimenta - pokušaj da se to nasilno napravi, na primjer zatvaranjem prozora, izaziva reboot. Uredno zatvaranje eksperimenta radi se pomoću opcije Experiment/Terminate u IMUNES-u i traje 60 sekundi (istek TCP vremenske kontrole TIME_WAIT).

Prilikom zaustavljanja eksperimenta pojaviti će se prozor s upozorenjem:

Kada se to dogodi, ne radite ništa; samo pričekajte istek vremenske kontrole. Maksimalno preostalo vrijeme može se vidjeti u statusnoj traci:

Kreiranje statičkog HTML dokumenta

U prvom dijelu vježbi kreirat ćete sadržaj na virtualnom računalu na kojem je Web poslužitelj (www.tel.fer.hr). Pokrenite shell na tom računalu.

Radni direktorij unutar kojeg ćete pohranjivati dokumente za X-ti zadatak nazvan je zadatakX. Pozicioniranje u određeni direktorij radi se pomoću naredbe cd (change directory).

Zadatak 1. Kreirajte HTML dokument na WWW poslužitelju www.tel.fer.hr.

Postavite radni direktorij na /root/Examples/WEB/www.zzt/zadatak1.

```
cd /root/Examples/WEB/www.zzt/zadatak1
```

Zadane su datoteke koje ćete koristiti za izradu HTML dokumenta:

- suma striborova lektira.txt, koja sadrži najvažnije informacije o priči "Šuma Striborova" iz zbirke "Priče iz davnine" spisateljice Ivane Brlić-Mažuranić,
- osnovni.html, početna struktura HTML dokumenta s utf-8 kodiranjem (kao predložak),
- suma striborova.txt, koja sadrži tekst priče "Šuma Striborova",
- suma_striborova.html, koja na prethodni dokument dodaje osnovne HTML oznake (i ništa više),
- ibm.jpg, koja sadrži sliku spisateljice u JPEG formatu.

Vaš zadatak je da tih dokumenata napravite HTML stranice, isključivo pomoću programa za uređivanje teksta. Kao program za uređivanje teksta možete koristiti NEedit ili jednostavni editor unutar opcije View/Source" (Ctrl+F3) u web pregledniku Opera (prednost ovog drugog je vidljiv prikaz slova ć, č, đ, š, ž).

Organizacija HTML stranica zamišljena je kao osnovni dokument s podacima u datoteci

suma striborova lektira.txt, kojeg treba povezati sa stranicom koja sadrži tekst priče. Tekst priče suma_striborova.txt treba biti podijeljen u nekoliko HTML dokumenta, međusobno povezanih hipervezama za navigaciju.

Slijedite ove smjernice za postupak izrade stanica:

- (1) Unutar direktorija zadatak1, kopirajte datoteku osnovni.html u (novu) datoteku index.html.
 - (Oprez nemojte zamijeniti taj index.html s istoimenim dokumentom u vršnom direktoriju!)
- (2) Otvorite index.html u pomoću programa za uređivanje teksta. Unutar zaglavlja definirajte naslov (<title>) i ime autora HTML dokumenta (svoje ime) u meta oznaci author.
- (3) Kopirajte tekst iz datoteke *suma_striborova_lektira.txt* u tijelo dokumenta.
- (4) Uredite naslov, podnaslov i dijelove teksta unošenjem HTML oznaka.

Ako ste koristili NEdit, sada pokrenite Web klijent Opera na računalu www.tel.fer.hr.

- (5) Učitajte napravljeni dokument u preglednik i provjerite njegov izgled i funkcionalnost.
- (6) Ispravite uočene pogreške.
- (7) Modificirajte dokument tako da koristi CSS stil xampp.css.

Nakon što je index.html s osnovnim podacima o autorici i priči uspješno završen, uredite i ostatak, tj. same stranice priče.

- (8) Razdvojite sadržaj u nekoliko "poglavlja", odnosno datoteka (minimalno 3). Primijenite CSS stil xampp.css.
- (9) Za svako poglavlje podesite <title> oznaku i unesite naslov ili podnaslov za taj dio priče.
- (10) Osmislite i unesite hiperveze koje će služiti za navigaciju (početak-kraj, naprijednatrag) između pojedinih poglavlja. Prilikom unošenja hiperveza koristite isključivo lokalne URI-je.
- (11) Učitajte napravljene dokumente u preglednik i provjerite njihov izgled i funkcionalnost. Ispravite uočene pogreške.
- (12) Kad ste potvrdili da je dokument ispravan, zatvorite klijenta *Opera*.

Pokrenite Web klijent Opera na računalu pc.zpm.fer.hr. Pazite da u datom trenutku unutar IMUNES-a bude pokrenuta samo jedna instanca preglednika Opera (ako postoje ranije otvorene instance, zatvorite ih prije nastavka).

Napomena: Ako se dokument pokazao ispravnim u lokalnom radu, ali se preko mreže ne učitava kako treba, provjerite ovlasti čitanja, pisanja i izvođenja za pristup dokumentima

(pretpostavljene vrijednosti su: 755 za direktorije i izvršne datoteke i 644 za obične datoteke). Ovlasti se mijenjaju pomoću naredbe chmod (pogledati %man chmod za upute).

Odgovorite na pitanja:

- a) Koji je URI za pristup vršnom direktoriju www poslužitelja www.tel.fer.hr?
- b) Koji je URI za pristup dokumentu *index.html* iz ovog zadatka?

Sada zatvorite eksperiment (Experiment/Terminate). NE PREKIDAJTE uredno zatvaranje (pričekajte 60 s). Zatvorite IMUNES kako biste obrisali sve priručne spremnike za DNS.

Zadatak 2. Proučite ponašanje protokola TCP i HTTP u mreži prilikom uspješne komunikacije klijenta i poslužitelja.

Ponovno pokrenite mrežnu okolinu kako je opisano u poglavlju 6.1. Pokrenite Web klijent Opera na računalu pc.zpm.fer.hr. Pazite da u datom trenutku unutar IMUNES-a bude pokrenuta samo jedna instanca preglednika Opera (ako postoje ranije otvorene instance, zatvorite ih prije nastavka).

- (1) Pokrenite Wireshark/ethereal na istom računalu i pokrenite snimanje paketa.
- (2) U pregledniku Opera učitajte dokument iz prethodnog zadatka.
- (3) Nakon što je stranica uspješno učitana, zaustavite snimanje paketa.
- (4) Filtrirajte samo pakete vezane za ovu komunikaciju (TCP, HTTP i DNS).
- (5) Pohranite samo filtrirane pakete (File/Save as...) u datoteku zad2.pcap u direktoriju zadatak2.

Nemojte zatvarati preglednik, samo ga privremeno minimizirajte, jer će nam trebati u sljedećem zadatku. Na temelju analize snimljenih paketa, odgovorite na pitanja:

- a) Ispišite IP adrese i brojeve TCP vrata klijenta i poslužitelja.
- Koliko se TCP konekcija uspostavilo prilikom dohvaćanja stranice? b)
- c) Kada i zašto klijent komunicira s DNS poslužiteljem?
- d) Koja verzija protokola HTTP (1.0 ili 1.1) se koristi u komunikaciji?
- Koja HTTP metoda se koristi za pristup resursu, GET ili POST? e)
- f) Skicirajte razmjenu HTTP poruka prilikom učitavanja stranice.
- U kojem trenutku se učitava CSS datoteka?
- Skicirajte strukturu i ispišite najvažnija polja zaglavlja HTTP zahtjeva.
- i) Skicirajte strukturu i ispišite najvažnija polja zaglavlja HTTP odgovora.

Što je sadržano u tijelu HTTP zahtjeva, a što u tijelu HTTP odgovora? i)

Zadatak 3. Proučite statusne kodove HTTP-a u slučaju neuspješne komunikacije.

Ako ste sve dobro napravili u prethodnom zadatku, pokušajte "pokvariti" stvar kako biste demonstrirali neupješne ishode HTTP zahtjeva za dohvaćanjem resursa. Eksperiment ćemo napraviti na kopiji direktorija zadatak1 iz prvog zadatka, koji ćemo prigodno nazvati zadatak3. Osnovna sintaksa naredbe za kopiranje (cp) je:

```
za pojedinačne datoteke
% cp <file1> <file2>
% cp -r <dir1> <dir2>
                                za rekurzivno kopiranje direktorija
```

Postavite radni direktorij na /root/Examples/WEB/www.zzt i kopirajte direktorij zadatak1 u direktorij zadatak3. Postavite radni direktorij na zadatak3.

```
% cd /root/Examples/WEB/www.zzt
% cp ./zadatak1/* ./zadatak3
% cd zadatak3
```

Napomena: Ako niste vješti u korištenju Unixa, naredba "man" (od manual) daje detaljne upute o sintaksi pojedinih naredbi (% man cp).

Postavite zadatak3 kao radni direktorij.

(1) Promijenite ovlasti pristupa datoteci *ibm.jpg* u 600 (rw-----).

```
% chmod 600 ibm.jpg
```

- (2) U pregledniku Opera, obrišite priručni spremnik preglednika (engl. browser cache). Ta opcija se nalazi pod *Tools/Delete private data*.
- (3) Pokrenite Wireshark/ethereal, učitajte URI početne stranice index.html (iz radnog direktorija) u preglednik Opera i nakon učitavanja stranice, zaustavite Wireshark (koraci 1-3 iz prethodnog zadatka).
- (4) Filtrirajte samo HTTP zahtjeve i odgovore vezane za ovu komunikaciju.
- (5) Pohranite samo filtrirane pakete (File/Save as...) u datoteku zad3a.pcap u direktoriju zadatak3.

Odgovorite na pitanja:

- a) Što opažate s motrišta korisnika?
- b) Je li se što se promijenilo u HTTP porukama? Objasnite.
- c) Pokrenite program za uređivanje teksta NEdit i pomoću njega otvorite HTTP access log i error_log.
 - access log nalazi se u /var/log/lighttpd.access.log
 - error log nalazi se u /var/log/lighttpd.access.log

Koji podaci su ostali zabilježeni? Komentirajte.

Nastavite sa sljedećim naredbama:

- (6) Vratite ovlasti pristupa datoteci *ibm.jpg* u 644 (rw-r--r--).
 - % chmod 644 ibm.jpg
- (7) Preimenujte datoteku index.html u index1.html.
 - % my index.html index1.html
- (8) U pregledniku Opera, obrišite priručni spremnik preglednika (engl. browser cache). Ta opcija se nalazi pod *Tools/Delete private data*.
- (9) Pokrenite Wireshark/ethereal, učitajte URI početne stranice index.html u preglednik i nakon učitavanja stranice, zaustavite Wireshark (koraci 1-3 iz zadatka 2).
- (10) Filtrirajte samo HTTP zahtjeve i odgovore vezane za ovu komunikaciju.
- (11) Pohranite samo filtrirane pakete (File/Save as...) u datoteku zad3b.pcap u direktoriju zadatak3.

Odgovorite na pitanja:

- d) Što opažate s motrišta korisnika?
- e) Je li se što se promijenilo u HTTP porukama? Objasnite.
- f) Otvorite HTTP acces_log i error_log. Koja je razlika ovog i prethodnog slučaja?

6.3 Kreiranje HTML obrasca

Zadatak 4. Osmislite i napraviti HTML obrazac kojim će se unositi podaci o literatnim djelima.

U direktoriju zadatak4 nalaze se kopije ranije korištenih datoteka: CSS datoteka xampp.css, obrazac mojobrazac.html i skripta mojaperlskripta.pl iz direktorija primjer-cgi. Obrazac mojobrazac.html možete koristiti kao predložak za izradu zadanog obrasca.

- (1) Promijenite obrazac tako da koristi CSS stil xampp.css.
- (2) Novi obrazac treba imati sljedeća polja: Ime i prezime autora – tekstualno polje Naslov djela – tekstualno polje Razdoblje – padajući izbornik (18. st., 19. st., 20. st., 21. st.) Vrsta – isključivi izbor (priča, pjesma) Publika – višestruki izbor ("za djecu", "za mladež", "za odrasle")

Gumb za čišćenje obrasca Gumb za slanje podataka

- (3) Podaci se šalje skripti *mojaperlskripta.pl* pomoću HTTP GET metode.
- (4) Provjerite rad obrasca i ispravite uočene pogreške.

Kad ste se uvjerili da obrazac ispravno radi, snimite komunikaciju klijenta i poslužitelja pomoću Wiresharka, isto kao u zadacima 2 i 3.

- (5) Demonstirajte rad obrasca unošenjem podataka o priči "Šuma Striborova".
- (6) Filtrirajte HTTP poruke i pohranite snimljene pakete u zad4.pcap u direktoriju zadatak4.

Odgovorite na pitanja:

- a) Kako izgleda URI koji se šalje poslužitelju?
- b) Kako primjena CSS-a utječe na komunikaciju s poslužiteljem?
- c) Što bi se s motrišta korisnika, a što s motrišta poslužitelja dogodilo da zamijenimo HTTP metodu GET metodom POST?

Prebacivanje rješenja na *Moodle*

Da biste prebaciti rješenje na Moodle, trebate prebaciti datoteke iz virtualnog datotečnog sustava u onaj od operacijskog sustava (MS Windows). Postupak je sljedeći:

(1) Unutar virtualizirane okoline, u konzoli (xterm) pokrenite DHCP klijenta kako biste dobili IP adresu za sučelje le0:

dhclient le0

```
xterm
FreeBSD7# dhclient le0
DHCPREQUEST on le0 to 255,255,255,255 port 67
DHCPACK from 192.168.52.254
bound to 192,168,52,129 -- renewal in 900 seconds.
FreeBSD7#
```

Zapišite IP adresu tog sučelja.

(2) Unutar MS Windows okoline, pokrenite pokrenite neki program pomoću kojeg možete pristupiti datoečnom sustavu virtualnog računala - Secure Copy (SCP), FTP ili SSH klijenta (npr., Putty).

Ako na računalu nije instaliran ni jedan od navedenih alata, možete ga instalirati u korisničkom prostoru na svom računalu.

WinSCP http://winscp.net/eng/download.php

http://www.chiark.greenend.org.uk/~sgtatham/putty/ SSH

- (3) Pomoću odabranog programa spojite se na poslužitelj na IP adresi virtualnog sučelja (korisničko ime/lozinka su imunes/imunes) i prebacite dokumente koje ste sami izradili na lokalni disk. Podsjetnika radi, to su sljedeće datoteke, po direktorijima:
 - zadatak1: index.html i sve HTML datoteke koji čine dijelove priče,
 - zadatak2: datoteku zad2.pcap,
 - zadatak3: datoteke zad3a.pcap i zad3b.pcap,
 - zadatak4: mojobrazac.html i zad4.pcap.

Datoteke možete prebaciti pojedinačno ili kao arhivu (za arhiviranje možete koristiti naredbe *tar* ili *zip*).

(4) Napravite upload na *Moodle* na uobičajeni način.

Korisni izvori

- [1] World Wide Web Consortium [On-line: http://w3c.org] Referentni izvor za web, od početka do danas. Sve važeće specifikacije HTML-a i drugih tehnologija weba.
- [2] W3 Schools, Full Web Building Tutorials [On-line: http://www.w3schools.com/] Ovdje možete naći tutoriale za većinu tehnologija weba, uključujući HTML i Javascript.
- [3] W3C Markup Validation Service [On-line: http://validator.w3.org/] Link koji nudi besplatnu provjeru ispravnosti koda (HTML, CSS i drugo).
- [4] Javascript Security [On-line: http://www.devarticles.com/c/a/JavaScript/JavaScript-Security/]
 - Članak o sigurnosnim rizicima i sigurnosnom modelu Javascripta.
- [5] Perl 5.10.0 documentation CGI [On-line: http://perldoc.perl.org/CGI.html]